

52. КУРАТОР У ВИЩІЙ ШКОЛІ НЕОБХІДНИЙ

Ю.П. Фурманова

Національний університет харчових технологій, м. Київ

Згідно діючого законодавства, молода людина в Україні досягає повноліття у віці 18 років. Тобто ми — викладачі вищої школи — у своїй роботі спілкуємося з

повнолітніми, повноправними громадянами нашої країни. На практиці ці повнолітні громадяни часто зовсім неготові до самостійного дорослого життя. Вони, ще вчорашні школярі і просто діти, сьогодні повинні вирішувати безліч побутових питань, навчатися, зав'язувати дружні стосунки з колективом і просто жити далеко (іноді за сотні кілометрів) від свої батьків, які давали поради, наставляли і захищали від оточуючого світу із самого народження. Це важко... Правда, дехто справляється із новим становищем швидко, дехто не так впевнено, але теж виходить переможцем, а є й такі молоді люди, яким не вдається самостійно адаптуватися до нових умов життя.

Отут в нагоді й приходить інститут кураторства. Звичайно, куратор не замінить батьків чи друзів, він не в змозі приділяти надто багато часу своїй кураторській групі, але іноді достатньо кількох хвилин, щоб розібратися в ситуації, кількох слів, щоб підтримати, підбадьорити людину, кількох зауважень, щоб нагадати про дисципліну.

Не секрет також, що дехто із молодих людей, вступивши до університету, стає надто самостійним і «дорослим»! Тоді наставник повинен йому недвозначно натякнути на те, що доросле життя повинно починатися насамперед із відповідальності і гідної поведінки. А інколи залучити до справи і батьків повнолітнього «неслуха»... Тому інститут кураторства у вищій школі необхідний, особливо у перші роки навчання студентів.